

Kalendář

- Ami* *G* *F* *E*
1. Všechny věci už mám od mlhy provlhlý, přesto držím tu stráž s podzimním dnem,
Ami *G* *F* *Emi* *Ami*
štěstí není mít jen pořád pohodlí, tak se toulám mezi listí se svým snem,
Dmi *G* *Emi* *Ami*
kůry stromů se letos naposled dotýkám předtím, než kraj půjde spát,
D *F* *G* *Emi* *Ami*
nejsem tu cizí, když podzim mizí, a skřehlejma rukama chci na struny hrát.
- C* *G* *E*
- R Kalendář tak jako strom už má jen pár listů a tma jak černá dáma nám přichází vstříc,
Ami *A* *Amaj7* *A7* *Hmi* *Dmi* *E* *A*
já tu teď stojím jak zbloudilej pes a nemám už sílu, má lásko, jak dřív s tebou ty skály dál lézt
2. Starou tornu už mám celou vodřenou, s ní jsem prošel ten les už nastokrát,
já se vrátím s jarem, až se ledy hnou a když sněhy na všech stráních začnou tát,
v duchu počítám roky, co jsem tu zanechal, jak cizinec nechtěl jsem být,
jedno vím jistě, že na tomhle místě mé kroky určitě budou dál znít.
- R Kalendář tak jako strom...s tebou ty skály dál lézt,
s tebou ty skály dál lézt.

Proč

Ami Dmi G C E
1. Jen jednou jsem toužil zastavit čas, když zradil mně přítel co měl jsem ho rád,
Ami Dmi G C E Ami
byl vždycky tím, co mi víc než kdo z vás, pomáhal v životě mým tolikrát.

2. Na křídový tváři mu povadnul smích a přijít mi na oči hrozně se bál,
když někde se objevil, hovor hned ztich, a nikdo ho společně pít nepozval.

C G
R Proč nemáš najednou jméno a srdce jsi prohrál,
Dmi F E
proč jsi teď za jinou vyměnil starou tvář,
C G
slova tvý staly se zrádný a každěj to poznal,
Dmi F E
zůstane sám, ten z koho stane se lhář.

3. Už léta vím dobře, žes poctivě žil, a tak není snadný hned vynášet soud,
chci věřit, že v tobě kus dobrýho zbyl, a na špatný někdy se dá i zapomenout.

4. Jen jednou jsem toužil zastavit čas, když zradil mně přítel co měl jsem ho rád,
byl vždycky tím, co mi víc než kdo z vás, pomáhal v životě mým tolikrát.

R Proč nemáš najednou jméno...

Mississippi Blues

1. *Am* *Dm* *Am* *G* *Am*
Říkali mu Charlie a jako malej kluk kalhoty si o plot potrhal
Am *Dm* *Am* *G* *Am*
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk na plácku rád košíkovou hrál
C *Dm* *F* *E7*
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů
Am *Dm* *Am* *G* *Am*
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl nikdo neplakal a nikdo neprosil.
- R *C* *Am* *F* *G7* *C*
Mississippi Mississippi černý tělo nese říční proud
C *Am* *F* *G7* *C*
Mississippi Mississippi po ní bude jeho duše plout.
2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl ve smokingu hrát
v kapse nosil kudlu a knoflíkovej pluk uměl se i policajtům smát
od malička dobře věděl kam se nesmí jít který věci jinejm patří co sám může mít
že si do něj někdo střelil jak do hejna hus netušil a neví že řeka zpívá blues.
- R Mississippi Mississippi...
3. Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues ve kterým mu táta sbohem dal
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus jako Ježíš na Golgotě stál
nepochopí jeho oči jak se může stát jeden že má ležet v blátě druhej klidně spát
jeho blues se naposledy řekou rozletí kdo vyléčí rány smaže prokletí.

Švorcák

- Ami F E7 Ami F G E7*
1. S partou kluků v koutě na perónu tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,
Ami F E7 Ami F G Ami
vo pár kroků dál se na nás díval starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.
2. Hned se vecpal s náma do vagónu, když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám
na kytaru na mým klíně koukal a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

- C Dmi C Dmi E*
- R Nezdálo se, že je nákej švorcák, co by neměl prachy, který dal by za novou,
C Dmi E Ami F G Ami
měl podivnej hlas a divný voči, říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. To vomlácený dřevo není k mání, patří mojí máti a je starší nežli já,
je to dárek od někoho z mládí, a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.
- R Nezdálo se, že je nákej švorcák...
4. Když jsem večer v neděli svý mámě řek', že nákej cizí chlap se hrozně zajímá
o věc, která cenu má jen pro ni, divil jsem se, co ji na tom tolik dojíká ...

Tunel jménem čas

E G#mi E7 A Ami E F#7 H7

1. Těch strašnej vlaků co se ženou kolejí tvejch snů, těch asi už se nezbavíš do posledních dnů.

E G#mi E7 A Ami E Fmaj7 E

A hvězdy žhavých uhlíků ti nikdy nedaj spát, tvá dráha míří k tunelu a tunel ten má hlad.

2. Už tolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát, kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat.
Proč vlaky co si každou noc pod voknem laděj hlas, polyká díra kamenná – tunel jménem čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly to jenom pámbů ví, tvý starý lásky mladej hlas a slova bláhový.
A po kolejích zmizela a spadla za ní klec, co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích a honky tonky piáno a uplakanej smích.
A písnička a šťastný míle na tuláckej pas už spolkla díra kamenná – tunel jménem čas.

5. Než poslední vlak vojdede a to už bude zlý, snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula nula dvacet pět bude ten poslední minér svou práci nestačí dříve než se rozední.
Ten konec moh bejt veselej jen nemít tenhle kaz tu černou díru kamennou – tunel jménem čas.

Ved' mě dál, cesto má

C   *Ami*   *G*   *F*   *C*
1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však cíl svůj skrývá,
                                 Ami   *G*   *F*   *C*
někde v dálce každá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

C   *G*   *Ami*   *F*
R Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
                                 C   *G*   *F*   *C*
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R Ved' mě dál, cesto má...

Ami   *G*   *C*   *F*   *C*   *G*
3. Pak na patník poslední napíšu křídou jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Ami   *A#*   *F*   *C*   *G*   *G7*
písň své, co mi v kapsách zbydou, dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R Ved' mě dál, cesto má... (2x)

Strom

1. *Ami*   *G*   *Ami*   *G*
F   *G*   *C*   *F*   *G*   *E*
Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát, svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

- R *A*   *F#mi*
D   *E*   *A*   *F#mi*   *D*   *Dmi*
A on tam stál (a on tam stál) a koukal do polí,
a byl jak král, sám v celém okolí, korunu měl (korunu měl), i když ne ze zlata,
A   *E*   *A*
a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít asfaltový koberec až na náměstí mít

R A on tam stál...

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl, ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R A on tam stál...

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R Jak tam stál a koukal do polí...

Omnia vincit Amor

- Ami G Ami C G C*
1. Šel pocestný kol hospodských zdí, přisedl k nám a lokálem zní
Dmi Ami G Ami G Ami
pozdrav jak svaté přikázání: omnia vincit Amor.
2. Hej, šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal omnia vincit Amor.
- C G Ami C G C*
- R Zlat'ák pálí, nesleví nic, štěstí v lásce znamená víc,
Dmi C G E7 Ami G Ami
všechny pány ať vezme d'as! Omnia vincit Amor.
3. Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč, omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: omnia vincit Amor.'
- R Zlat'ák pálí, nesleví nic...
5. Já prošel každou z nejdleších cest, všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: 'Pochopíš sám omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.
- R Zlat'ák pálí, nesleví nic...
6. Teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět: omnia vincit Amor, omnia vincit Amor

Gráz

- G Gmaj G6 G Ami*
1. Stál tam na stráni dům v něm židle a stůl pár kůží a krb co dřevo z něj voní
D7 G
s jarem když máj rozdá barvy svý tu sosna krásná nad chajdou se skloní
Gmaj G6 G E
a říčka když stříbrným hávem se přikryje s ránem svý ahoj! jí dáš a pak je tu den
C Emi D7 G D7
zazní údolím kytara tvá ta píseň ráno uvítá svět s ním svět s ním.
2. Touláš se po lese touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj rosou víš že času je dost
to znáš a možná potkáš někde dívku bosou
po slůvkách který se říkaj po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a zas je tu den.
zazní údolím kytara tvá ta píseň ráno uvítá svět s ním svět s ním.
3. Však náhlé volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem je poslední den
voda zaplaví údolí sosnu chajdu pohled zabolí
ta hráz je potřebná všem však zabíjí den
co nosil tě v náručí romantickém
zazní údolím bolest tvá ta bolest ráno uvítá svět s ním svět s ním.

Helou jdem dál

G C D G C D

1. Je nás víc než loni obyčejnejch pěšáků

Hm C G D

chodíme hledat víru svou v dlažbě ukrytou jsme děti silnice
ráno bývaj smutný nádraží lásky odjížděj se vdát
na peróně stojí schoulený s dálkou snoubený pěšáci silnice.

F G F G Hm C G

- R Má svou jistou píseň s košilí kdo spí drátěnou ó lidé tiše půjdem do starý vrby zvolat

D G

helou jdem dál helou.

2. Jednou pěšák zuje boty své na šachovnici světa rád
vykouří doutník lehne si do stoky pod širák a bude snít
o malých dětech na nádražích co hledaj mámy a duši svou
ptáci pod křídly je ukryjou a pak v objetí s nima odletí.

- R Má svou jistou píseň...

3. Půlnoční vítr už vyhrává píseň malých pěšáků
ulicí smutkem dlážděnou tichou dálnicí tichou dálnicí půjdem dál.

Dokud se zpívá

- C Emi Dmi G C Emi Dmi G*
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu
C Emi Dmi G C Emi Dmi G
včera jsem nespal a ani dnes nespočínu
F G C G
svatý Medard můj patron ťuká si na čelo
F G F G C Emi Dmi G
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
ze školy dobře vím co by se dělat mělo ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu
za oknem mihá se život jak leporelo a dokud se zpívá ještě se neumřelo
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze houpe to houpe to na housenkové dráze
i kdyby supi se slítali na mé tělo tak dokud se zpívá ještě se neumřelo
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam ?
a z veliké dálky do uší mi zaznělo že dokud se zpívá ještě se neumřelo
že dokud se zpívá ještě se neumřelo.

Čas rozchodů

- D7*   *G*   *Emi*
1. Večer si chystá síť, dívej, a chytnul i nám
C   *Ami*   *D7*
ještě chvíli se mnou zpívej, než odejdu zas.
2. Z neonů proudy světel pálí a mění tvou tvář,
víš to, že dávno nejsme malí a nenosíme svatozář.
- D7*   *G*   *C*
R Čas rozchodů, ten bolí víckrát, i když se tomu nevěří,
Ami   *D7*
lásku nedokážeš vyhrát, nemůžeš chytnout pápěří,
G   *C*
co vítr ke slunci už odvál a na prach jistě rozmetal,
Ami D7   *G*
svému slibu taky dostál vítr, co letí někam dál.
3. Neboj se, čas, ten rány zhojí, je nejlepší fáč,
pokaždý rvát se za něj stojí, ať jsi snilek nebo rváč.
4. Ztracená víra se ti vrátí, až překročím práh,
proud slzí zadržet se krátí, sypou se jako z lusku hrách.
- R Čas rozchodů, ten bolí víckrát...

